

Vad i lagen gäller oss kristna?

Bidrag från Gustav Börjesson
2007-01-15

Jesus säger i Matt.5:18 ”Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår, skall inte en enda bokstav inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett. Den som därför upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, han skall kallas den minste i himmelriket. Men den som håller dem och lär människorna dem, han skall kallas stor i himmelriket”. Vad exakt är det i lagen (eller i G.T i överlag) sålunda som gäller för nytestamentliga troende? Vi står ju inte längre under lagen, utan under nåden. Vi vet att Gamla Testamentets Gudstjänstordning är ersatt med oss troende själva som är Guds tempel, och att vi inom oss tillber i ande och sanning, som Ordet säger. Vi vet att allt offrande för synders skull är över då Jesus har framburit sig själv som det fullkomliga och slutgiltiga offret. Så, då måste det väl vara morallagarna som gäller, de Tio Guds buden m m. Men hur är det med Sabbatsbudet då? Och många andra föreskrifter och bud i Lagen? Frälsningen är given av Guds nåd genom tron på Jesus och Hans Frälsningsverk på Korset, inga lagiska gärningar kan ge oss frälsning. Men sann och äkta tro är ju också efterföljelse och lydnad till Jesus och Guds Ord. I Joh.14:21, 23 säger Jesus ”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig…Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord”.

Vad är exakt dessa bud och ord Jesus talar om? Lagen sammanfattas i det s k kärleksbudet, men vad är alla dessa bud och ord exakt? Det vore underbart med ett klargörande här så att den troende vet exakt vad det är i Guds Ord, G.T som N.T som ska åtyldas, inte i någon sorts lagisk gärningslära utan i enkel lydnad och efterföljelse, detta självfallet i Andens, Gudsgemenskapens liv och kraft, och i tro. Peter Käre Peter! Du frågar: Vad exakt är det i lagen (eller i Gamla testamentet överlag) som gäller för nytestamentliga troende? Vi kan börja i det stycke ur Bergspredikan som Du anför. Där talar Jesus om att han har kommit för att fullborda lagen och profeterna. Han säger: ”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att fullborda”. Och han fortsätter: ”Amen säger jag er: Innan himmel och jord förgår skall inte en enda bokstav, inte en prick i lagen förgå, förrän allt har skett” (Matt. 5:17-18). Här handlar det om två verkligheter. Den ena har redan skett. Den andra håller på att ske. Den ena är det som Jesus redan har fullgjort för oss. Han har gått i vårt ställe. Han har uppfyllt allt som är skrivet. Han har följt Guds vilja i allt. Han har fullbordat ”allt som är skrivet”. Han har framburit det fullkomliga offret. På korset kan han säga: Det är fullbordat. Detta skänker Jesus nu till oss när vi kommer till honom. Vi har inte kunnat hålla lagen. Vi har misslyckats. Lagen har inte kunnat göra oss rättfärdiga. Den har gett oss insikt om synden. Den har visat oss att vi är syndare. Den tystar varje mun. Men nu - när vi kommer till Jesus och tror på honom blir vi rättfärdiga. Gud har ställt fram honom som en nådestol för oss, att tas emot genom tron. (Rom.3:20ff) Så långt om det som har skett, det som redan har blivit fullbordat. Nu kommer vi till den det andra – det som skall ske undan för undan – hur Guds vilja skall fullbordas i oss. Det sker genom Anden. Och det ena hänger samman med det andra. Vi kan läsa om detta i Rom 8: ”Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri från syndens och dödens lag. Det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den syndiga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer…. Så skulle lagens krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden.” För att detta skall ske i mig behöver jag först ta till mig det som Jesus redan har gjort för mig. Det måste börja med att jag går till Jesus och hämtar det som han har gjort för mig, hans rättfärdighet. Jag har syndat, jag har brutit mot lagen. Men han har uppfyllt allt och sonat allt för mig. När jag tror på honom är jag rättfärdig i honom. Lagen kan inte längre döma mig för jag är i Kristus! Förut levde jag under Lagen. Nu är jag fri från Lagen. Förut tjänade jag Gud efter bokstaven - Lagen. Nu får jag leva i ett nytt förbund som inte är bokstav utan Ande. Ty bokstaven dödar men Anden ger liv. (2 Kor.3:6) Förut – när jag var under lagen – gjorde jag det jag gjorde för att bli rättfärdig. Men nu är jag redan rättfärdig i Kristus. Hans Ande driver mig att göra Guds vilja. Paulus berättar i Filipperbrevet om hur det varit för honom själv. Redan som barn fick han lära sig att leva efter lagen. Och han ville skaffa sig de allra bästa meriter. Han höll noga reda på alla bud och föreskrifter. Och i fråga om den rättfärdighet som vinnas genom lagen var han oklanderlig. Men allt detta har han nu kastat bort. ”Jag räknar det som avskräde för att jag skall vinna Kristus och bli funnen i honom, inte med min egen rättfärdighet, den som kommer genom lagen, utan med den som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten från Gud genom tron.” (Fil.3:8f) Han söker inte längre vara Lagen till lags. Han är fri från Lagen. Han är i Kristus och drivs av Anden (Rom 8:14).

Men Paulus har sett hur svårt det är för kristna människor att hålla fast vid denna frihet. Gång på gång hände det i församlingarna somliga greps av fruktan för Lagen. Det hände i Galatien. Där var det några som blev noga med de ”dagar och månader och år” som iakttogs av judarna (Gal.4:10). I församlingen i Kolosse blev det på ett liknande sätt. Där började de kristna ge akt på varandra för vad de åt eller drack, och i fråga om ”högtid eller nymånad eller sabbat” (Kol.2:16). Aposteln ser vad som sker hos dessa kristna. De frågar Lagen vad de skall göra! De har blivit fria i Kristus, ändå frågar de Lagen. De är på väg bort från friheten i Kristus. ”Låt ingen döma er för vad ni äter eller dricker”, säger han till kolosserna. Och till galaterna: ”Vi är inte barn till slavinnan utan till den fria hustrun. Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta och låt er inte på nytt tvingas in under slavoket.” (Gal.4:31-5:1) Detsamma gäller oss. Vi tror på Jesus är du fria från Lagen. Om vi frågar hur vi skall leva får vi svaret: Vi skall följa Kristus. Vi skall följa hans ord, det han själv har lärt och det som han har gett oss genom apostlarna. Det är med sådana ögon vi läser Gamla testamentet. Det mesta som står där - om gudstjänsten och offren och templet - det har blivit fullbordat i Kristus. Det gäller också den judiska sabbaten. Och buden i övrigt – vi läser dem så som Jesus utlägger dem och fördjupar dem och så som apostlarna driver dem i sina meningar. Vi tar emot dem från honom – nu skall de omsättas och fullbordas i oss – genom Anden. Egentligen har Du redan sett detta sammanhang. Det kommer fram i det Du skriver. Ändå frågar Du. Och tag inte illa upp det jag nu säger - i Din fråga märker jag ett slags ängslan. Jag tror att Du ängslas för Lagen. Flera gånger använder Du ordet

”exakt”. Du vill veta ”exakt” vad det är Du ska åtlyda. Så fungerar det inom Lagens sfär. Inför Lagen skall allt vara exakt – så och så, och bara så. Men låt mig nu säga Dig, käre Vän – vi är fria från Lagen. Om det skall gå efter Lagen, blir vi aldrig färdiga. Det hjälper inte hur exakt vi får buden. Vi kan inte uppfylla dem. Skall det gå efter Lagen är vi dömda. Men nu är vi i Kristus. Vi är rättfärdiga i Honom. Vi står inte under Lagens kommando. Det är Kristi Ande som driver oss. Och Anden verkar god frukt i oss - kärlek, glädje, frid o s v. Här får Lagen stå bredvid, och har ingenting att säga. Därför: Om vi har liv genom Anden, så låt oss följa Anden. Det är nog för oss. (Gal. 5:2-26). Många hälsningar i Kristus
Gustav Börjesson